

[Flygaard]

loven vedrørende omlægning og forhøjelse af standardfradraget vil jeg gerne sige, at man kan vel diskutere, om det maksimale beløb netop skal være de 10.000 kr. Jeg vil også gerne understrege, at man nok bør have en begrænsning ind, således at det ikke overstiger en vis procent.

Vi er egentlig tilhængere af, at man fjerner standardfradraget, fordi vi faktisk tror, at en fjernelse af standardfradraget og en overgang til et dokumentationskrav i høj grad vil have en positiv effekt på beskæftigelsen, og vi ser ikke helt så store administrative problemer i en sådan ordning, som bl.a. den socialdemokratiske ordfører har givet udtryk for. Men vi mener også, at der i en rimelig ajourføring, eller hvad man nu vil kalde det, må indgå en overvejelse om en regulering af lejeværdien, og vi mener yderligere, at det også her vil være relevant at fremføre synspunktet om en proportionalbeskatning.

Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, som har støttet dette lovforslag. Forslaget indeholder jo 2 dele, hvoraf den første går ud på, at der skal indføres et fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter op til en grænse på 10.000 kr.

Den del af forslaget er begrundet i, for det første at boligejerne skal have en større interesse i at vedligeholde deres boliger. For det andet at vi skal have øget byggeaktiviteten inden for reparationsarbejderne, og dette forslag vil efter vore beregninger give en merbeskæftigelse i byggebranchen på omkring 6.000 helårsbeskæftigede. For det tredje at vi vil se at komme en del af det, man kalder »sort arbejde«, til livs, og det tror vi man kan, såfremt der indføres et fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter.

Den anden del af forslaget går ud på at ligestille ejerlejligheder med parcelhuse bl.a. i skattemæssig henseende for så vidt angår retten til et standardfradrag eller et fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter.

Ministeren siger i sine kommentarer til dette forslag, for det første at det slet ikke er aktuelt at fremsætte et sådant forslag, fordi regeringen for ikke så lang tid siden har fået vedtaget nogle tilskudsordninger, som tager sigte på at stimulere aktiviteten i byggebranchen. Her ved vi jo godt alle sammen, at de

tilskudsordninger, der er vedtaget, i det omfang de overhovedet vil gavne beskæftigelsen, for det første ikke vil gavne tilstrækkeligt, og de vil dernæst heller ikke gavne geografisk ligeligt. De tilskudsordninger, der er vedtaget, vil først og fremmest blive brugt til større udlejningsejendomme i større byer, mens de stort set ikke vil blive brugt til forbedring og opretning af parcelhuse. Der er nemlig tale om en tilskudsordning, hvorefter man skal investere for mindst 10.000 kr., før man overhovedet kan få tilskud.

Det forslag, vi her har fremsat, går netop ud på at opfange de arbejder, der koster op til de 10.000 kr., altså dem, som i dag ikke kan få tilskud; de skal efter denne ordning kunne få et fradrag. Det tror vi for det første vil give meget, meget mere beskæftigelse end de ordninger, regeringen har fået vedtaget, og vi tror for det andet – og det er lige så væsentligt – at der vil være en geografisk bedre fordeling af denne merbeskæftigelse end i de ordninger, som regeringen har fået vedtaget.

Så siger skatteministeren dernæst, at nu ser vi igen et af disse forslag fra venstre, som vil give den største fordel til de personer, der har de højeste indkomster. Det er jo et bemærkelsesværdigt argument i betragtning af, at de tilskudsordninger, som ministeren fremhævede, og som regeringen har fået vedtaget, i endnu højere grad er en begunstiggelse af de største indtægter. Lad mig minde om, at den tilskudsordning, man har fået vedtaget til forbedrings- og opretningsarbejder, går ud på, at de, der kun har råd til at investere for 10.000 kr., kun kan få 10 pct. i tilskud, mens de, der har råd til at investere for 30.000 kr., kan få 20 pct. i tilskud. Det er da i allerhøjeste grad en favorisering af de højeste indkomster, så det batter noget. Derfor forstår jeg overhovedet ikke ministerens indvending mod vores forslag på dette punkt.

Så henviser ministeren – jeg havde nær sagt som sædvanlig – til de administrative problemer. Nu har jeg indtryk af, at ikke mindst skatteministeren bruger dette med de administrative problemer lidt efter forgodtbefindende. Skatteministeren går knap så højt op i de administrative problemer, når man skal diskutere en omlægning af rentefradraget efter brutto- eller nettometode. Boligministeren var heller ikke lydør over for administrative problemer, da vi for nylig diskutere-